

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये आरतभावदीपे एकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ७३ ॥ अथेति ॥ १ ॥ आंगासुरिकृतपर्णे ॥ २ ॥ ३ ॥

यदिवासौसमृद्धः स्याद्यदिवाप्यधनो भवेत् ॥ यदिवाप्यसमर्थः स्याज्ज्ञेयमस्य चिकीर्षितं ॥ ४७ ॥ एवमुक्तास्त्वगच्छंस्ते ब्राह्मणाः सर्वतो दिशं ॥ नलं गच्छितुं
 राजंस्तदाव्यसनिनंतथा ॥ ४८ ॥ तेषुराणिसराष्ट्राणि ग्रामान्योषांस्तथाश्रमान् ॥ अन्वेषंतो नलं राजन्नाधिजग्मुर्हिजातयः ॥ ४९ ॥ तच्च वाक्यं तथा सर्वतत्र तत्र
 विशांपते ॥ श्रावयांचक्रिरे विप्रादं मयं त्यायथेरितं ॥ ५० ॥ इति श्रीम० आरण्यके० नलोपाख्यानपर्वणि नलान्वेषणे एकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥
 बृहदश्वउवाच अथ दीर्घस्य कालस्य पर्णादो नाम वै द्विजः ॥ प्रत्येत्य नगरं भैमीमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ नैष धं गच्छेत्तु नलं ॥ अयोध्यां नग
 रीं गत्वा भांगासुरिमुपस्थितः ॥ २ ॥ श्रावितश्च मया वाक्यं त्वदीयं समहाजने ॥ ऋतुपर्णो महाभागो यथोक्तं वरवर्णिनि ॥ ३ ॥ तच्छ्रुत्वा नाब्रवी किंचिदुत्तुपर्णेन
 राधिपः ॥ न च पारिषदः कश्चिद्वाप्यमाणो मया सकृत् ॥ ४ ॥ अनुज्ञातं तु माराज्ञा विजने कश्चिदब्रवीत् ॥ ऋतुपर्णस्य पुरुषो बाहुको नाम नामतः ॥ ५ ॥ सूतस्तस्य न
 रेंद्रस्य विरूपो हस्वबाहुकः ॥ शीघ्रयानेषु कुशलो मृष्टकर्त्ता च भोजने ॥ ६ ॥ सविनिः श्वस्य बहुशोरुदित्वा च पुनः पुनः ॥ कुशलं चैव मां पृष्ट्वा पश्चादिदमभाषत ॥
 ॥ ७ ॥ वैषम्यमपि संप्राप्ता मागोपायं तिकुलद्विजः ॥ आत्मानमात्मना सत्यो जितः स्वर्गो न संशयः ॥ ८ ॥ रहिता भर्तुर्भिश्वेन कुप्यंति कदाचन ॥ प्राणांश्चारित्र्यकवचा
 नधारयंति वरद्विजः ॥ ९ ॥ विषमस्येन मूढेन परिभ्रष्टसुखेन च ॥ यत्सातेन परित्यक्ता तत्र न क्रोदुर्महति ॥ १० ॥ प्राणयान्त्रां परिप्रेप्सोः शकुनैर्हतवाससः ॥ आ
 धिभिर्दित्यमानस्य श्यामानक्रोदुर्महति ॥ ११ ॥ सल्लुताऽसल्लुता वापि पतिं हृष्ट्वा तथागतं ॥ भ्रष्टराज्यं श्रियाहीनं क्षुधितं व्यसनाप्लुतं ॥ १२ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा
 त्वरितो हि महिहागतः ॥ श्रुत्वा प्रमाणं भवतीराज्ञश्चैव निवेदय ॥ १३ ॥ एतच्छ्रुत्वा श्रुपूर्णाक्षीपर्णाक्षीपणार्दस्य विशांपते ॥ दमयंती रहोभ्येत्यमातरं प्रत्यभाषत ॥ १४ ॥
 अयमर्थो न संवेद्यो भीममातः कदाचन ॥ त्वत्सन्निधौ नियोक्ष्ये हंसुदेवं द्विजसत्तमं ॥ १५ ॥ यथाननृपतिर्भीमः प्रतिपद्येत मे मतं ॥ तथा त्वया प्रकर्तव्यं मम चेत्प्रि
 यमिच्छसि ॥ १६ ॥ यथा चाहं समानीता सुदेवेनाशुबांधवान् ॥ तेनैव मंगलेनाशुसुदेवो यातुमाचिरं ॥ १७ ॥ समाने तु नलं मातरयोध्यां नगरीमितः ॥ विश्रांतं
 तु ततः पश्चात्पर्णादं द्विजसत्तमं ॥ १८ ॥ अचयामास वैदर्भीधनेनातीव भाविनी ॥ नलचेहागते तत्र भूयो दास्यामि ते वसु ॥ १९ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ गोपायंति पालयंति जितः स्वर्गस्ताभिरिति शेषः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥